

[AM2022.05.24V]

Retten i Hernings DOM - 7. februar 2022 - 99-312/2022 - 4100-84149-00325-21

Anklagemyndigheden mod T , født den marts 1987

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 31. januar 2022.

T er tiltalt for overtrædelse af

1. (3-4)

Hjemrejselovens § 24, stk. 6, 2, pkt., jf. § 23, stk. 2, jf. udlændingelovens tidligere § 42 a, stk. 8, 1. pkt.,

ved i nedenstående perioder at have undladt at overholde sin af Hjemrejsestyrelsen den 3. februar 2021 pålagte opholdspligt på Udrejsecenter Kærshovedgård, Kærshovedgård 17 ved Ikast:

140521-170521,

300921-051021,

151021-211021,

(3 overtrædelser i maj 2021. 1 overtrædelse september 2021, 10 overtrædelser i oktober 2021)

2. (1-2, 5-6)

Hjemrejselovens § 24, stk. 6, 2, pkt., jf. § 23, stk. 2, jf. udlændingelovens tidligere § 34, stk. 5,

ved i nedenstående tilfælde at have undladt at overholde sin af Hjemrejsestyrelsen den 3. februar 2021 pålagte meldepligt hver mandag, onsdag og fredag kl. 9.00-15.00 hos politiet, fra den 1.8.2020 hos Hjemrejsestyrelsen, på Udrejsecenter Kærshovedgård, Kærshovedgård 17 ved Ikast:

1 overtrædelse i maj 2021, d. 31.,

7 overtrædelser i september 2021, d. 3., 6., 8., 13., 20., 22. og 27.,

5 overtrædelser i oktober 2021 d. 1., 4., 6., 18. og 20.

3 (7).

straffelovens § 245, stk. 1, legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter,

ved den 22. oktober 2021 ca. kl. 23.45 ud for Adresse1 i Herning at have slået F i hovedet med en ølflaske,

4 (8).

Straffelovens § 291, stk. 1, hærværk,

ved den 23. oktober 2021 ca. kl. 01.00 i et detentionsrum på Herning Politigård, Haraldsgade 30 i Herning, at have ødelagt en madras, hvorved der skete skade for et pt. ukendt beløb.

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået, at tiltalte dømmes til behandling på psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen i forbindelse med afdelingen under udskrivning, således at Kriminalforsorgen sammen med overlægen kan træffe bestemmelse om genindlæggelse, jf. straffelovens § 68. jf. § 16, stk. 1.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der ikke skal fastsættes en længstetid for foranstaltningen, jf. straffelovens § 68 a, stk. 2.

Anklagemyndigheden har i medfør af straffelovens § 79 c, stk. 1, nedlagt påstand om, at tiltalte i et af retten nærmere bestemt tidsrum idømmes forbud mod i tidsrummet fra kl. 24 til kl. 5 at færdes og opholde sig på serveringssteder, hvorfra der foregår salg af stærke drikke til nydelse på eller ved salgsstedet, og hvortil der er offentlig adgang, og i nattelevszoner udpeget i medfør af § 6 b i lov om politiets virksomhed og offentliggjort på politiets hjemmeside

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 49. stk. 1, jf. § 24, nr. 2, med et indrejseforbud gældende i 6 år jf. udlændingelovens § 32, stk. 4. nr. 5.

Tiltalte har erkendt sig delvis skyldig i forhold 1 og 2 og nægtet sig skyldig i forhold 3 og 4.

Tiltalte har påstået frifindelse for anklagemyndighedens påstand i medfør af straffelovens § 79 c, stk. 1.

Tiltalte har ikke protesteret mod anklagemyndighedens påstand om udvisning.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte T og af vidnerne F og V .

Forklaringerne er lydoptaget og gengives ikke i dommen.

Tiltalte er straffet ved

- København Byrets dom af 7. november 2019 med fængsel i 2 måneder og udvisning med et indrejseforbud i 6 år for overtrædelse af straffelovens § 172, jf. § 171 samt lovgivningen om euforiserende stoffer.

Kriminalforsorgen har i udtalelse af 15. december 2021 på baggrund af en udtalelse fra Kriminalforsorgens psykiatriske lægekonsulent om, at tiltalte muligt kan være omfattet af den i straffelovens § 16, stk. 1, omhandlede personkreds anbefalet, at tiltalte blev mentalundersøgt.

Tiltalte har været mentalundersøgt. Det fremgår af erklæringen af 4. februar 2022 blandt andet:

” ...

Observanden var sindssyg på undersøgelsestidspunktet. Han var sindssyg på tidspunkterne for de påsigtede handlinger i september og oktober 2021. Det er ikke muligt at udtale sig om hans psykiske tilstand i maj 2021. Han er ikke mentalt retarderet, og der er intet, der tyder på organisk hjerneskade eller neuroinfektion. Det kan ikke vurderes, om observanden var påvirket af rusmidler og/eller alkohol i forbindelse med de nu påsigtede handlinger, men der er intet, der tyder på en patologisk rustilstand.

...

Ved undersøgelsen har er fundet, at observanden lider af en psykotisk skizofrenilignende tilstand.

Observanden tilhører den personkreds, som omtales i straffelovens § 16, stk. 1. I fald han kendes skyldig, skal anbefales, i henhold til samme lovs § 16, en dom til behandling på psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen i forbindelse med afdelingen under udskrivning, således at Kriminalforsorgen sammen med overlægen kan træffe bestemmelse om genindlæggelse.”

Udlændingestyrelsen har den 10. november 2021 bl.a. udtalt:

...

Opholdsgrundlag og længde

T har ingen opholdstilladelse i Danmark og har således ikke lovligt ophold i Danmark i udvisningsbestemmelsernes forstand, jf. herved bestemmelsen i udlændingelovens § 27.

T er desuden udvist af Danmark ved Københavns Byrets dom af 7. november 2019.

...

Efter udlændingestyrelsens vurdering bør påstanden om udvisning nedlægges i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 2.

...”

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han kommer fra Guyana i Sydamerika. Hans søster bor i København. Han havde en kæreste, før han kom i fængsel i 2019. Hun var efter hans opfattelse gravid og bar hans barn. Mens han var fængslet, skrev han under på nogle papirer, som måske drejede sig om faderskabet til hans barn. Hans kæreste var fra Libanon. Hun blev gravid i 2019, og barnet skulle således være

født i 2019. Dette kom også frem i forbindelse med sagen fra Københavns Byret i 2019. Han ved ikke, hvorfor hans daværende kæreste i forbindelse med sagen fra Københavns Byret skulle have udtalt, at hun ikke var gravid.

Han vil gerne samarbejde omkring at rejse tilbage til Guyana. Han ønsker at komme tilbage og forstår ikke helt, hvorfor han ikke er blevet udsendt, hvilket han har ventet 16 måneder på. Han har fået at vide, at hjemrejsen kræver pas og at landene, han skal mellemlande i, ikke vil acceptere de foreliggende rejsedokumenter.

Han accepterer ikke mentalerklæringen om, at han skulle lide af en mental sygdom. Han har fortalt en dommer, at han hørte stemmer, men han havde ikke lyst til at deltage i en mentalundersøgelse. Han har ikke taget narkotiske stoffer. Der har ikke været problemer med hans mentale tilstand i arresten, hvor han tilbragte de sidste ca. 5 måneder. Han har ikke haft nogle udfordringer eller problemer med de andre indsatte i arresten. Han er social og påtager sig også jobs. Han vil sætte meget stor pris på at få lov at komme på et fly og blive udsendt. Han er ikke glad for at være på Kærshovedgård, hvor der foregår mange ulovligheder og er mange mennesker, der tager stoffer mv. Han er ikke voldelig.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 23. oktober 2021.

Rettens begrundelse og afgørelse

Forhold 1 og 2

Retten lægger som ubestridt til grund, at tiltalte den 3. februar 2021 fik forkyndt forpligtelser i form af opholds- underretnings og meldepligt i forbindelse med sit ophold på Udrejsecenter Kærshovedgård.

Tiltalte har delvist erkendt at have overtrådt forpligtelserne, som han var bekendt med, at han var pålagt. Han har blandt andet forklaret, at han besøgte sin søster i København i weekender, men at han altid gav underretning, hvis han ikke opholdt sig på Kærshovedgård. Han var bekendt med, hvordan de manuelle registreringer foregik, og han har overholdt forpligtelserne i hovedparten af tiden, siden han fik disse forkyndt og tog ophold på Kærshovedgård.

På denne baggrund og efter de manuelle registreringer, hvoraf fremgår at tiltalte på de i forhold 1 og 2 anførte tidspunkter ikke har overholdt sin opholds- og meldepligt, og idet det af oplysningerne i sagen fremgår, at han på de anførte tidspunkter, hvor opholdspligten er overtrådt ikke har fået tilladelse til at opholde sig udenfor Kærshovedgård, finder retten det bevist, at tiltalte er skyldig.

Forhold 3

Efter dørmand F's forklaring lægger retten til grund, at tiltalte var meget beruset, da han blev afvist fra at komme ind på Bar1 for at købe endnu en øl, og at han herefter forlod stedet for ca. 30 minutter senere at komme tilbage med to flaskeøl af mærket Corona, som han ønskede at drikke ved pubben, hvilket han ikke fik tilladelse hertil, hvorefter han tog den åbne øl og hældte ud over F's sko og fødder.

På baggrund af F's forklaring om, at han i forbindelse med forsøget på at føre tiltalte væk fra området foran Bar1 vendte sig rundt for at orientere sig om, hvor hans kollega V befandt sig, blev slået i hovedet med den tømte ølflaske, hvorved flasken knustes, hvilket støttes af V's forklaring, er tiltalte skyldig i vold efter straffelovens § 245, stk. 1.

Retten tilsidesætter således tiltaltes forklaring om, at han ikke tildelte F et slag med ølflasken, og at flasken blev knust, da han tabte den som følge af et skub fra F, men bemærker, at F efter sin egen forklaring alene pådrog sig en mindre skade i form af en bule.

Forhold 4

Tiltalte har forklaret, at han frøs i arresten, og at han derfor bed plastikbetrækket til madrassen for at få betrækket af, så han kunne varme sig direkte mod skumgummiet. Herefter og sammenholdt med fotoet af madrassen, hvor madrassen tydeligt er ødelagt, er tiltalte skyldig i hærværk, som anført i anklageskriftet.

Tiltalte har således overtrådt straffelovens § 245, stk. 1, og § 191, stk. 1, hjemrejselovens § 24, stk. 6, 2, pkt., jf. § 23, stk. 2, jf. udlændingelovens tidligere § 42 a, stk. 8, 1. pkt., hjemrejselovens § 24, stk. 6, 2, pkt., jf. § 23, stk. 2, jf. udlændingelovens tidligere § 34, stk. 5, straffelovens § 245, stk. 1, og § 291, stk. 1.

Efter den retspsykiatriske erklæring af 4. februar 2022, finder retten, at tiltalte på gerningstidspunktet har været utilregnelig på grund af sindssygdom eller en tilstand, der må ligestilles med sindssygdom. Tiltalte straffes derfor ikke, jf. straffelovens § 16, stk. 1.

For at forebygge nye lovovertrædelser, og da mindre indgribende foranstaltninger ikke findes tilstrækkelige, skal tiltalte undergive sig psykiatrisk behandling som påstået, jf. straffelovens § 68.

Under hensyn til arten af den pådømte kriminalitet fastsættes ingen længstetid for foranstaltningen, jf. straffelovens § 68 a, stk. 2.

Tiltalte ønsker at blive udsendt fra Danmark til Guyana. Retten tager udvisningspåstanden til følge i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 2, jf. § 26, stk. 2, da udvisningen ikke med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Tiltalte meddeles et indrejseforbud på 6 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 5.

Tiltalte er i forhold 3 fundet skyldig i vold efter straffelovens § 245, stk. 1, begået i tilknytning til tiltaltes færden i nattelivet og overfor en dørmand i anledning af dennes afvisning af, at han måtte komme ind på serveringsstedet Bar1.

Henset til, at der er tale om et førstegangstilfælde og uanset voldens karakter, finder retten efter en konkret vurdering ikke, at et opholdsforbud er egnet og nødvendigt for at forebygge nye lovovertrædelser af lignende beskaffenhed. Retten frifinder derfor tiltalte for påstanden om opholdsforbud i medfør af straffelovens § 79 c, stk. 1.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal undergive sig behandling på psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen i forbindelse med afdelingen under udskrivning, således at Kriminalforsorgen sammen med overlægen kan træffe bestemmelse om genindlæggelse.

Der fastsættes ingen længstetid for foranstaltningen.

Tiltalte udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud i 6 år. Indrejseforbuddet regnes fra udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Camilla Dalgaard

dommer

.....

Vestre Landsrets 16. afdelings DOM - 24. maj 2022 - S-0327-22

(dommerne Claus Rohde, Annette Nørby og Rikke Fisker Sørensen (kst.) med domsmænd) i ankesag

Anklagemyndigheden mod T , født den 7. marts 1987, (advokat Henrik Thorstholm, Skjern)

Retten i Herning har den 7. februar 2022 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 99-312/2022).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået skærpe, således at tiltalte idømmes et opholdsforbud efter straffelovens § 79 c.

Tiltalte, T, har påstået frifindelse i forhold 3 samt formildelse, herunder frifindelse for opholdsforbud og foranstaltning.

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne F og V har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har supplerende forklaret, at den store dørmand talte dansk, og at han ikke forstod, hvad dørmanden sagde, da han første gang blev vist væk fra baren. Han ved ikke, hvorfor dørmanden skubbede ham væk. Måske troede dørmanden, at han ikke havde flere penge. Han havde også været på baren dagen før, og da havde den mindste af dørmændene givet ham lov til at gå ind og ud i løbet af aftenen.

Han stod stille og roligt ved bordet foran baren, da den store dørmand kom over til ham. Han bad om at få de ting, som dørmanden havde båret ind. Den store dørmand hentede hans øl og cigaretter og stillede tingene på jorden. Da han bøjede sig for at tage sine ting, skubbede dørmanden, så han faldt om på jorden med flasken i hånden. Dørmanden pressede derefter sit knæ imod den hånd, han holdt flasken i, og flasken blev knust mod jorden, så han fik glassplinter i hånden. Han slog ikke dørmanden i hovedet med en flaske. Politiet så, at dørmanden pressede sit knæ imod hans hånd, og at det var ham, der blødte. Den store dørmand skubbede ham et par meter, og da han faldt, holdt dørmanden ham ned mod jorden. Den lille dørmand kom også og holdt hans ben nede.

Under opholdet på Kærshovedgård har han blandt andet besøgt sin søster i København. Han har også været i Herning, Skanderborg og Aarhus. Han havde en gang tidligere været på Bar1. Han havde ikke før været på bar. Normalt køber han øl i 7-Eleven og drikker dem et sted i Herning, hvor man kan sidde udenfor og snakke med folk. Han har aldrig været en aggressiv person. Han har ikke haft konflikter med personale eller andre under varetægtsfængslingen.

F har supplerende forklaret, at tiltalte sad ved et bord uden for baren, da han anden gang måtte bede tiltalte om at forlade stedet. Tiltalte var opfarende og kunne ikke forstå, hvorfor han skulle forlade stedet. Bordet var reserveret til barens gæster. Det var bevidst, at tiltalte hældte sin øl ud over hans sko. Da han vendte sig for at sikre, hvor hans nye kollega var, havde han fat i tiltaltes skulder. Slaget med flasken kom pludseligt og ramte ham i baghovedet. Tiltalte var meget aggressiv og smidig, da han forsøgte at holde tiltalte mod jorden.

V har supplerende forklaret, at det var F, der blev ramt af en flaske i baghovedet. Tiltalte var meget påvirket under episoden og helt væk i blikket. Han tror, det var fordi, F havde bedt tiltalte om at forlade stedet, at tiltalte hældte en øl ud over F's sko. F skubbede tiltalte væk, hvorefter tiltalte slog F i baghovedet med flasken. Da tiltalte var blevet lagt ned på jorden, forsøgte tiltalte at vriste sig fri. Han så ikke, om F havde fat i tiltaltes skulder, før han blev slået med flasken. Der gik mere end 10 minutter, før politiet kom.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet

Vidnerne F og V har også for landsretten afgivet sikre og troværdige forklaringer, og de har herunder samstemmende forklaret, at tiltalte slog F i baghovedet med en flaske, som derved knustes. V har desuden forklaret, at han efter slaget så, at F havde en bule i venstre side af baghovedet. Herefter og i øvrigt af de grunde, som byretten har anført, tiltræder landsretten, at tiltalte i forhold 3 er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, som sket.

Sanktionsspørgsmålet

Det tiltrædes også efter bevisførelsen for landsretten, at tiltalte på gerningstidspunktet var utilregnelig på grund af sindssygdom eller en tilstand, der må ligestilles med sindssygdom, og at han derfor ikke skal straffes, jf. straffelovens § 16, stk. 1. Det tiltrædes desuden af de grunde, som byretten har anført, at tiltalte er idømt en foranstaltning som sket, og at der ikke er fastsat en længstetid for foranstaltningen.

Udvisning

Tiltalte, der ikke har lovligt ophold i Danmark, er fundet skyldig i overtrædelse af blandt andet straffelovens § 245, stk. 1, og er idømt en foranstaltning, der indebærer frihedsberøvelse. Landsretten tiltræder på denne baggrund, at betingelserne for udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, og § 24, nr. 2, er opfyldt. Efter udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 5, skal der som udgangspunkt meddeles indrejseforbud for en periode på 6 år.

Det følger herefter af udlændingelovens § 26, stk. 2, at tiltalte skal udvises af Danmark, medmindre udvisningen med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Efter artikel 8, stk. 2, er det afgørende, om udvisning må anses for nødvendig for at forebygge forbrydelse, og der skal i den forbindelse foretages en proportionalitetsvurdering.

Tiltalte har oplyst, at han ønsker at blive udvist til sit hjem land, Guyana, og at han er uforstående overfor, hvorfor dette endnu ikke er sket. Efter en samlet vurdering af karakteren og grovheden af navnlig forhold 3 over for oplysningerne om tiltaltes tilknytning til henholdsvis Danmark og Guyana tiltræder landsretten, at tiltalte er udvist med indrejseforbud i 6 år.

Opholdsforbud

Straffelovens § 79 c er indført ved lov nr. 1174 af 8. juni 2021. Det fremgår af pkt. 1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. 189 af 10. marts 2021, blandt andet, at

"formålet med lovforslaget er for det første at indføre regler, der sikrer, at personer, der er dømt for voldelige overfald i nattelivet, i en periode på op til 2 år ikke kan færdes og opholde sig i nattelivet.

Det skal både sikre, at den dømte ikke på ny begår vold i nattelivet, og at ofre for vold i nattelivet ikke efter relativt kort tid igen kan stå ansigt til ansigt med deres overfaldsmand."

Det fremgår desuden af de specielle bemærkninger til lovforslagets pkt. 1, at

"Et opholdsforbud vil skulle idømmes af domstolene efter en konkret vurdering af, om et opholdsforbud vil være egnet og nødvendigt for at forebygge nye lovovertrædelser af lignende beskaffenhed ved at sikre, at den dømte i en periode ikke kan færdes og opholde sig i nattelivet. Domstolene vil i den forbindelse skulle tage stilling til, om det må antages, at der er fare for, at den dømte vil begå ny ligeartet kriminalitet.

Det vil som udgangspunkt altid være tilfældet, hvis der er tale om gentagelsestilfælde.

Opholdsforbud vil dog også kunne gives i førstegangstilfælde, hvis det kan antages, at der er fare for, at den dømte vil begå ny ligeartet kriminalitet. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvor forbrydelsen er af grovere karakter, hvorved den dømte har demonstreret en vis voldsparathed. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis forholdet er begået af flere i forening, er begået over for flere ofre, eller der er tale om flere voldelige overfald af samme offer. Det kan også være tilfældet, hvis den pågældende har været i besiddelse af særligt farlige våben.

Det vil bero på rettens skøn, om det pådømte forhold er af en sådan karakter, at der kan gives forbud i tilfælde, hvor den dømte ikke tidligere er straffet for ligeartet kriminalitet."

Tiltalte er ikke tidligere straffet for ligeartet kriminalitet. Herefter og af de grunde, som byretten har anført, tiltræder landsretten, at tiltalte er frifundet for påstanden om opholdsforbud i medfør af straffelovens § 79 c, stk. 1.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

Tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.